

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

HOTĂRÂRE nr. _____

din _____ 2020

Chișinău

**Pentru aprobarea Avizului asupra proiectului de lege
cu privire la modificarea anexei nr. 1 la Legea nr. 142/2005
privind aprobarea Nomenclatorului domeniilor de formare
profesională și al specialităților pentru pregătirea cadrelor
în instituțiile de învățământ superior, ciclul I**

Guvernul HOTĂRĂȘTE:

Se aprobă și se prezintă Parlamentului Avizul asupra proiectului de lege cu privire la modificarea anexei nr. 1 la Legea nr. 142/2005 privind aprobarea Nomenclatorului domeniilor de formare profesională și al specialităților pentru pregătirea cadrelor în instituțiile de învățământ superior, ciclul I.

Prim-ministru

ION CHICU

Contrasemnează:

Ministrul educației,
culturii și cercetării

Corneliu Popovici

Aprobat
prin Hotărârea Guvernului nr.

AVIZ
asupra proiectului de lege cu privire la modificarea anexei nr. 1
la Legea nr. 142/2005 privind aprobarea Nomenclatorului domeniilor
de formare profesională și al specialităților pentru pregătirea cadrelor
în instituțiile de învățământ superior, ciclul I

Guvernul a examinat proiectul de lege cu privire la modificarea anexei nr. 1 la Legea nr. 142/2005 privind aprobarea Nomenclatorului domeniilor de formare profesională și al specialităților pentru pregătirea cadrelor în instituțiile de învățământ superior, ciclul I, înaintat cu titlu de inițiativă legislativă (nr. 26 din 5 februarie 2020) de către domnul Radu Mudreac, deputat în Parlament, și comunică că nu susține acest proiect din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 81 alin. (3) din Codul educației al Republicii Moldova nr. 152/2014, Guvernului îi revine competența de aprobare a Nomenclatorului domeniilor de formare profesională și al specialităților. În scopul implementării normei legale menționate *supra*, Guvernul a adoptat Hotărârea nr. 482/2017 cu privire la aprobarea Nomenclatorului domeniilor de formare profesională și al specialităților în învățământul superior.

Proiectul de lege menționat propune modificarea anexei nr. 1 la Legea nr. 142/2005 privind aprobarea Nomenclatorului domeniilor de formare profesională și al specialităților pentru pregătirea cadrelor în instituțiile de învățământ superior, ciclul I, astfel încât să fie exclusă specialitatea „619.1 Siguranța produselor alimentare” din procesul de formare profesională la ciclul I.

Legea nr. 142/2005 rămâne în vigoare doar pentru studenții înmatriculați la studii în baza Nomenclatorului domeniilor de formare profesională și al specialităților pentru pregătirea cadrelor în instituțiile de învățământ superior, ciclul I, aprobat prin această lege, până la finalizarea studiilor superioare, în conformitate cu prevederile Nomenclatorului respectiv. În acest context, soluționarea problemei abordate în proiectul nominalizat ține de inițierea propunerii de modificare a cadrului normativ al Guvernului, dar nu a celui legislativ.

Actualul Nomenclator al domeniilor de formare profesională și al specialităților în învățământul superior a fost elaborat în baza recomandărilor Clasificării Internaționale Standard a Educației (ISCED-F 2013), elaborate de către Comisia europeană în vederea implementării uniforme a cadrului normativ al formării profesionale.

Referitor la propunerea de revizuire a Nomenclatorului actual al domeniilor de formare profesională și al specialităților în învățământul superior prin excluderea specialității „619. 1 Siguranța produselor alimentare” din

procesul de formare profesională la ciclul I, informăm despre următoarele constatări.

Securitatea alimentară este unul dintre obiectivele principale ale politicii în domeniul agroalimentar și economic al Republicii Moldova, care reprezintă un ansamblu de măsuri pentru soluționarea sistematică și eficientă a problemelor de dezvoltare a sectorului în scopul protecției sănătății publice și a intereselor consumatorilor în ceea ce privește inofensivitatea alimentelor, sector care, în ultimul timp, reprezintă îngrijorări din ce în ce mai actuale pentru populație.

Principiul de bază al politicii privind securitatea alimentelor este aplicarea unei abordări integrale, prin care să cuprindă toate sectoarele lanțului alimentar: sănătatea plantelor și a animalelor, producția primară, procesarea alimentelor, depozitarea, comercializarea, importul și exportul acestora etc.

Luând în considerare aspirațiile Republicii Moldova pentru integrarea în spațiul european, avem obligația de a armoniza cadrul normativ la acel european, precum și de a activa în baza actelor normative recomandate de Uniunea Europeană ce țin de acest domeniu. Astfel, una dintre organizațiile internaționale cheie este Organizația pentru Alimentație și Agricultură a Națiunilor Unite, care a fost fondată pentru implementarea și asigurarea securității alimentare.

În Republica Moldova pregătirea specialiștilor în domeniul siguranței alimentelor este cerută prin prevederile Legii nr. 50/2013 cu privire la controalele oficiale pentru verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate și de bunăstare a animalelor, transpusă din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29.04.2002.

În spațiul european își desfășoară activitatea așa organisme ca: Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară, Comisia Parlamentului European pentru Mediu, Sănătate Publică și Alimente, autorități care au ca domenii de activitate toate direcțiile agroalimentare fără a se limita doar la activitatea veterinară.

Pentru garantarea siguranței alimentare pe întregul lanț alimentar, în Republica Moldova a fost creată Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, prin Hotărârea Guvernului nr. 600/2018. În temeiul punctului 8 al Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor se stabilesc funcțiile acestuia în următoarele domenii:

- 1) sanitar-veterinar și zootehnie;
- 2) fitosanitar și protecția plantelor;
- 3) siguranța și calitatea alimentelor;
- 4) producerea și circulația vinului și a produselor alcoolice;
- 5) protecția consumatorului în domeniul alimentar;
- 6) siguranța ocupațională;
- 7) respectarea condițiilor de licențiere conform domeniului aferent.

Astfel, doar o funcție a Agenției ține de domeniul sanitar-veterinar și zootehnie, restul funcțiilor implică competențe din alte domenii: agronomie,

horticultură, siguranța și calitatea alimentelor, controlul și calitatea produselor alcoolice și non alcoolice, panificație etc.

Includerea specialității „619.1 Siguranța produselor alimentare” în fostul Nomenclator (Legea nr. 142/2005 privind aprobarea Nomenclatorului domeniilor de formare profesională și al specialităților pentru pregătirea cadrelor în instituțiile de învățământ superior, ciclul I,) s-a produs în anul 2015, la inițiativa Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, în scopul aplicării principiului de bază al politicii privind siguranța alimentelor „de la producător/fermier la consumator” asupra tuturor etapelor lanțului alimentar, inclusiv, producerea de furaje, sănătatea plantelor și a animalelor, bunăstarea animalelor, producerea primară, procesarea alimentelor, depozitarea, transportul, comercializarea, precum și importul și exportul lor. Obiectivul general pe care și l-a propus Programul de studii superioare de licență „Siguranța produselor alimentare” a fost și este formarea specialiștilor de înaltă calificare în domeniul siguranței alimentelor. Această profesie complexă are ca scop satisfacerea cerințelor dezvoltării contemporane, a globalizării și a creșterii riscului alimentar, profesie de tip ingineresc, de analiză a înlănțuirii proceselor tehnologice specifice procesării produselor vegetale și animale, a alimentelor și de realizare a unor produse gastronomice de calitate.

Specialiști în domeniul respectiv se pregătesc în cadrul specialității *Controlul și expertiza produselor alimentare* din domeniul Ingineriei produselor alimentare la 10 universități din România, printre care: Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București, la Facultatea de Inginerie și Gestiunea Producțiilor Animaliere; Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca, Facultatea de Agricultură; Universitatea din Craiova, Facultatea de Agronomie; Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu, Facultatea de Științe Agricole, Industrie Alimentară și Protecția Mediului; Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, Facultatea de Inginerie alimentară etc.

În universitățile europene, specialiștii în *Siguranța produselor alimentare* se pregătesc la facultăți separate de acea de medicină veterinară, fiind integrați preponderent în facultăți cu alt profil decât cel veterinar (de exemplu, la Facultățile de Inginerie și Tehnologii), inclusiv, în Germania, Berlin: The Institute of Food Safety and Hygiene; Austria, Viena: The University of Natural Resources and Life Sciences, The Department of Food Science and Technology; Grecia, Patras: The University of Patras, The Department of Food Science and Technology; Franța: University Laval, Food Science Department; Italia, The University of Milano, Food Sciences and Technology; la fel în Polonia (Varșovia), Belgia (Gembloux) etc.

În această ordine de idei, menționăm că în Cadrul național al calificărilor, la Domeniul general de studiu *Științe agricole*, la specialitatea Medicină veterinară este indicat domeniul care vizează următoarea instruire: „specialiștilor medicilor veterinari cu o pregătire teoretică profundă și practică pentru a activa

cu succes în întregul spectru al serviciului sanitar veterinar: planificarea măsurilor de profilaxie și combatere a zooantroponozelor, promovarea în sectorul zootehnic obștesc și privat a cunoștințelor privind alimentația, întreținerea și exploatarea corectă a animalelor; obținerea, prelucrarea, controlul sanitar veterinar al produselor de origine animalieră și sănătatea publică; studierea pieței interne și externe, managementul, marketingul, economia, relațiile economice internaționale, informatica, cercetarea. Acest domeniu, reglementat sectorial în cadrul Uniunii Europene (studii superioare integrate cu durata de 6 ani și respectiv 360 credite ECTS), în esență este perceput în același mod în majoritatea țărilor europene, având aceeași denumire – Medicina Veterinară”.

Prin urmare, atribuțiile directe ale medicului veterinar nu includ și controlul calității și siguranța produselor în domeniul fitotehnic, controlul industriei prelucrării uleiurilor, precum și domeniile de producere a sucurilor și a băuturilor, a amidonului și a zahărului, a produselor de panificație și a cofetăriei, a industriei vinului etc.

Totodată, instituția organizatoare de programe de studii la ciclul I, la orice specialitate din domeniul Științe agricole, poate include un modul opțional pentru diversificarea competențelor profesionale, asigurând astfel creșterea potențialului de angajare al absolvenților în câmpul muncii și satisfacerea cerințelor diferitor categorii de angajatori.

În concluzie, considerăm inoportună modificarea Nomenclatorului domeniilor de formare profesională și al specialităților în învățământul superior prin excluderea specialității „619.1 Siguranța produselor alimentare”, deoarece perspectiva asocierii la comunitatea europeană și necesitatea dezvoltării comerțului internațional impune intensificarea măsurilor ce urmăresc asigurarea inofensivității produselor pe tot lanțul alimentar, iar ca prioritate națională trebuie considerată sporirea nivelului de cunoștințe și a competenței profesionale în materie de siguranță alimentară a specialiștilor cu studii universitare în toate domeniile agriculturii, industriei alimentare și comerțului cu produse alimentare.